

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/2421 RENDELETE

(2015. december 16.)

a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló 861/2007/EK rendelet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ bevezette a kis értékű követelések európai eljárását. Az említett rendelet azokra a vitatott és nem vitatott, határokon átnyúló polgári jogi és kereskedelmi követelésekre alkalmazandó, amelyeknek értéke nem haladja meg a 2 000 EUR összeget. A rendelet biztosítja továbbá, hogy a szóban forgó eljárásban hozott ítéletek bármely közbenső eljárás nélkül végrehajthatók, és a végrehajtás szerinti tagállamban nincs szükség arra, hogy az említett ítéleteket végrehajthatóvá nyilvánítsák (a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlése). A 861/2007/EK rendelet általános célja az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése volt a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt, azáltal, hogy a hatálya alá tartozó követelések tekintetében csökkentette a költségeket és felgyorsította a polgári jogi eljárásokat.
- (2) A 861/2007/EK rendelet alkalmazásáról szóló, 2013. november 19-i bizottsági jelentés szerint a kis értékű követelések európai eljárásáról az az általános vélekedés, hogy megkönnyítette a kis értékű követelésekkel kapcsolatos, határokon átnyúló jogviták Unión belüli rendezését. Az említett jelentés ugyanakkor megállapítja, hogy fennállnak bizonyos akadályok, amelyek gátolják, hogy a kis értékű követelések európai eljárásában rejlő lehetőségek maradéktalanul kihasználhatóak legyenek a fogyasztók és a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) – javára. Az említett jelentés többek között megállapítja, hogy a követelés értékével

⁽¹⁾ HL C 226., 2014.7.16., 43. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. október 7-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. december 3-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 861/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről (HL L 199., 2007.7.31., 1. o.).

kapcsolatban a 861/2007/EK rendeletben meghatározott alacsony felső értékhatár sok lehetséges felperest megfoszt attól a lehetőségtől, hogy határokon átnyúló jogvitáját egyszerűsített eljárás igénybevételével rendezze. Emellett azt is megállapítja, hogy az eljárás több elemét is tovább lehetne egyszerűsíteni annak érdekében, hogy csökkenjenek a jogviták rendezésének költségei és időtartama. A bizottsági jelentés arra a következtetésre jut, hogy a szóban forgó akadályok a 861/2007/EK rendelet módosítása révén szüntethetők meg a leghatékonyabban.

- (3) A fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy a legteljesebb mértékben kihasználják a belső piac által biztosított lehetőségeket, és nem szabad, hogy a határokon átnyúló elemet tartalmazó jogvitákra vonatkozó hatékony jogorvoslati lehetőségek hiánya korlátozza a bizalmukat. A kis értékű követelések európai eljárásának e rendeletben javasolt javításai arra irányulnak, hogy hatékony jogorvoslati eszközöket biztosítsanak a fogyasztók számára, és ezáltal hozzájáruljanak jogaik gyakorlati érvényesítéséhez.
- (4) A követelés értékével kapcsolatos felső értékhatár 5 000 euróra emelése megkönnyítené a határokon átnyúló jogvitákban az eredményes és költséghatékony jogorvoslat igénybevételének lehetőségét, különösen a kkv-k számára. Az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése erősítené a bizalmat a határokon átnyúló ügyletek iránt, és hozzájárulna a belső piac által kínált lehetőségek maradéktalan kihasználásához.
- (5) Ezt a rendeletet kizárólag határokon átnyúló ügyekben kell alkalmazni. Határokon átnyúló ügynek tekintendő, amelyben legalább az egyik fél az eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamtól eltérő, e rendelet hatálya alá tartozó tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy székhellyel, vagy szokásos tartózkodási hellyel.
- (6) A kis értékű követelések európai eljárását tovább kell fejleszteni az igazságszolgáltatás terén rendelkezésre álló technológiai fejlesztéseknek és a bíróságok rendelkezésére álló új eszközöknek a kiaknázásával, amely fejlesztések és eszközök segíthetnek megoldást találni a földrajzi távolságra és a belőle fakadó következményekre a magas költségek és az eljárás időtartama tekintetében.
- (7) A perköltségeknek és az eljárás időtartamának további csökkentése érdekében még jobban ösztönözni kell a feleket és a bíróságokat a korszerű kommunikációs technológiák igénybevételére.
- (8) A kis értékű követelések európai eljárásában részt vevő felek számára kézbesítendő iratok esetében az elektronikus kézbesítést azonos értékűnek kell elismerni a postai kézbesítéssel. Ezért e rendeletben létre kell hozni egy általános keretet, amely minden olyan helyzetben lehetővé teszi az elektronikus kézbesítést, amikor az ahhoz szükséges technikai eszközök rendelkezésre állnak, és az elektronikus kézbesítés alkalmazása összeegyeztethető az érintett tagállamok nemzeti eljárási szabályaival. A felek, illetve az eljárásban részt vevő egyéb személyek és a bíróságok közötti bármely egyéb írásbeli kommunikáció tekintetében is lehetőség szerint minden olyan esetben az elektronikus eszközök igénybevételét kell előnyben részesíteni, amikor azok rendelkezésre állnak, és használatuk megengedett.
- (9) Az iratok kézbesítése és a bírósággal folytatott egyéb írásbeli kommunikáció tekintetében biztosítani kell a felek, illetve egyéb címzettek számára az elektronikus eszközök és a hagyományosabb eszközök igénybevétele közötti választás lehetőségét – amennyiben az elektronikus kommunikációs eszközök rendelkezésre állnak és használatuk megengedett –, kivéve, ha a nemzeti jog kötelezi őket az elektronikus eszközök igénybevételének elfogadására. Az elektronikus eszközök igénybevételével való kézbesítés elfogadása nem sérti a felek azon jogát, amely szerint megtagadhatják olyan irat átvételét, amely nem az állandó lakóhelyük, székhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállam hivatalos nyelvén íródott, vagy ha azt nem kíséri az állandó lakóhelyük, székhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállam hivatalos nyelvén készült fordítás, vagy amennyiben az említett tagállamnak több hivatalos nyelve is van, az irat nem az adott fél állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelvek egyikén vagy a számára érthető nyelven készült.
- (10) Az elektronikus eszközöknek iratok kézbesítése, illetve egyéb írásbeli kommunikáció céljából történő igénybevétele esetén a tagállamoknak célszerű a már kialakult legjobb gyakorlatra támaszkodniuk annak biztosítása érdekében, hogy az átvett iratok és egyéb írásbeli kommunikáció tartalma helyesen és megbízhatóan tükrözze az így továbbított iratok és egyéb írásbeli kommunikáció tartalmát, valamint hogy az átvétel elismerése céljára alkalmazott módszer igazolja a címzett általi átvétel tényét és időpontját.
- (11) A kis értékű követelések európai eljárása alapvetően írásbeli eljárás. Tárgyalást csak kivételes esetben helyénvaló tartani, amennyiben az írásbeli bizonyítékok alapján nem hozható ítélet, vagy ha valamelyik fél kérelmére a bíróság hozzájárul a tárgyalás megtartásához.

- (12) Annak érdekében, hogy a személyek meghallgatása a bíróságon való személyes megjelenésük nélkül is lehetséges legyen, a tárgyalásokat, valamint a tanúk, szakértők és felek meghallgatása útján történő bizonyításfelvételt a bíróság rendelkezésére álló megfelelő távközlési eszközök igénybevételével kell lefolytatni, kivéve, ha az ügy sajátos körülményeiből adódóan az ilyen technológia igénybevétele nem lenne megfelelő az eljárás tisztességes lefolytatása szempontjából. Amennyiben a meghallgatandó személy lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye az eljáró bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, a tárgyalást az 1206/2001/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott eljárások igénybevételével kell megszervezni.
- (13) A tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a távközlési technológia igénybevételét. Tárgyalások tartásához lehetővé kell tenni, hogy a kis értékű követelések európai eljárása tekintetében hatáskörrel rendelkező bíróságok számára megfelelő távközlési technológiák álljanak rendelkezésre, annak érdekében, hogy az adott ügy sajátos körülményeire való tekintettel biztosítható legyen a tisztességes eljárás. Videokonferenciák esetében figyelembe kell venni a határokon átnyúló videokonferenciákról szóló, 2015. június 15-én és 16-án elfogadott tanácsi ajánlásokat, valamint az európai e-igazságügy keretében elvégzett munkát.
- (14) A lehetséges perköltség szerepet játszhat a felperes arra vonatkozó döntésében, hogy nyújt-e be keresetet. Más költségek mellett az eljárási illetékek is visszatartathatják a felpereseket a keresetindítástól. Annak érdekében, hogy a határokon átnyúló kis értékű követelések esetében biztosítani lehessen az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, a kis értékű követelések európai eljárásáért a tagállamokban kirótt eljárási illetékeknek arányban kell állniuk a követeléssel, és nem lehetnek magasabbak, mint az adott tagállamban a nemzeti szintű egyszerűsített bírósági eljárásért kirótt eljárási illetékek. Ez azonban nem akadályozhatja meg egyszerű mértékű eljárási illetékminimum kiszabását, és nem érintheti azt a lehetőséget, hogy a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet ellen indított jogorvoslati eljárásért – azonos feltételek mellett – külön illetéket számítsanak fel.
- (15) E rendelet alkalmazásában az eljárási illeték a bíróságnak fizetendő illetékeket és költségeket foglalhatja magában, amelyek összegét a nemzeti joggal összhangban állapítják meg. Nem foglalhatja magában például azokat az összegeket, amelyeket az eljárás során harmadik feleknek folyósítanak, úgymint az ügyvédek munkadíját, a fordítási költségeket, az iratok nem bíróság általi kézbesítésének költségeit, vagy a szakértők és a tanúk részéről felmerült költségek kifizetését.
- (16) Kiemelt célkitűzés, hogy az Unió teljes területén ténylegesen megvalósuljon az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés. Annak érdekében, hogy a kis értékű követelések európai eljárásával összefüggésben biztosított legyen az igazságszolgáltatáshoz való jog említett tényleges érvényesülése, a 2003/8/EK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban költségmentességet kell biztosítani.
- (17) Az eljárási illeték megfizetését lehetővé kell tenni oly módon is, hogy a felperesnek ne kelljen az eljáró bíróság helye szerinti tagállamba utaznia, vagy ebből a célból ügyvédet fogadnia. Annak érdekében, hogy az eljáró bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodó felperesek is ténylegesen részt vehessenek az eljárásban, a tagállamoknak az e rendelet szerinti távfizetési módok közül minimálisan legalább egy fizetési módot lehetővé kell tenniük.
- (18) Pontosítani kell, hogy a kis értékű követelések európai eljárása során a bíróság által jóváhagyott vagy a bíróság előtt kötött perbeli egyezség ugyanúgy végrehajtható, mint az ilyen eljárásban hozott ítélet.
- (19) A fordítások szükségességének és a kapcsolódó költségeknek a minimálisra csökkentése érdekében, a kis értékű követelések európai eljárásában a bíróság által hozott ítéletek, illetve az említett eljárásban a bíróság által jóváhagyott, vagy a bíróság előtt kötött perbeli egyezségek végrehajthatósági tanúsítványának a bíróság nyelvétől eltérő nyelven történő kiállításakor a bíróságoknak a tanúsítvány formanyomtatványának megfelelő nyelvi változatát kell használniuk, amely dinamikus online formában megtalálható az európai igazságügyi portálon. E tekintetben indokolt, hogy a bíróságok az említett portálon elérhető fordítás helyességére támaszkodhassanak. A tanúsítvány szabadon kitölthető szövegmezőiben szereplő szöveg szükséges fordításának költségeit a bíróság helye szerinti tagállam joga szerint kell elosztani.

⁽¹⁾ A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2003/8/EK irányelve (2003. január 27.) a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról (HL L 26., 2003.1.31., 41. o.).

- (20) A tagállamoknak gyakorlati segítséget kell nyújtaniuk a feleknek a kis értékű követelések európai eljárásának hatálya alá tartozó formanyomtatványok kitöltésével kapcsolatban. Ezen túlmenően általános tájékoztatást kell nyújtaniuk a kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazási köréről, és arról, hogy az eljárás tekintetében mely bíróságok rendelkeznek hatáskörrel. Ez a kötelezettség azonban nem terjedhet ki arra, hogy a tagállamoknak költségmentességet vagy valamely konkrét ügy jogi értékelése formájában jogi segítségnyújtást kelljen biztosítaniuk. Helyénvaló, hogy a tagállamok maguk dönthessenek arról, hogy az említett gyakorlati segítséget és általános tájékoztatást milyen – a számukra legcélszerűbb – formában nyújtják, valamint hogy az említett kötelezettségek teljesítéséért mely szerveket teszik felelőssé. A kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazási körére és a hatáskörrel rendelkező bíróságokra vonatkozó említett általános tájékoztatás olyan formában is történhet, hogy a tagállam brosúrákban vagy kézikönyvekben, tagállami honlapokon vagy az európai igazságügyi portálon megtalálható információkra hivatkozik, illetve azt a megfelelő támogató szervezetek – például az Európai Fogasztói Központok Hálózata – is nyújthatják.
- (21) Az eljárási illetékekkel és a fizetési módokkal, valamint a tagállamokban nyújtandó gyakorlati segítség biztosítása terén illetékes hatóságokkal és szervezetekkel kapcsolatos információkat átláthatóbbá és az interneten könnyen hozzáférhetővé kell tenni. E célból a tagállamoknak közölniük kell ezeket az információkat a Bizottsággal, amelynek pedig gondoskodnia kell azok megfelelő módon – különösen az európai igazságügyi portálon keresztül – történő nyilvános hozzáférhetővé tételéről és széles körű terjesztéséről.
- (22) Az 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ egyértelműsíteni kell, hogy amennyiben egy jogvita a kis értékű követelések európai eljárásának hatálya alá tartozik, ennek az eljárásnak igénybe vehetőnek kell lennie az európai fizetési meghagyásos eljárás jogosult fele számára is, amennyiben a kötelezett ellentmondást nyújtott be az európai fizetési meghagyással szemben.
- (23) A kis értékű követelések európai eljárása igénybevételének további megkönnyítése érdekében az egységesített keresetlevelet nemcsak a kis értékű követelések európai eljárására hatáskörrel rendelkező bíróságokon kell hozzáférhetővé tenni, hanem a megfelelő tagállami honlapokon is. Ez a kötelezettség olyan formában is teljesíthető, hogy a megfelelő tagállami honlapokról link vezet az európai igazságügyi portálra.

Az alperesek védelmének fokozása érdekében a 861/2007/EK rendeletben előírt formanyomtatványoknak tájékoztatást kell tartalmazniuk arról, hogy milyen következményekkel jár az alperesre nézve, ha nem vitatja a követelést, vagy nem jelenik meg azon tárgyaláson, amelyre idézték, különös tekintettel annak lehetőségére, hogy ítéletet hozhatnak vagy hajthatnak végre vele szemben, és kötelezhetik őt az eljárás költségeinek viselésére. A formanyomtatványokon arról is tájékoztatást kell nyújtani, hogy a pernyertes fél számára nem térítik meg az eljárás költségeit, amennyiben azok indokolatlanul merültek fel, vagy a követelés értékéhez képest aránytalanok voltak.

- (24) A kis értékű követelések európai eljárásában és az európai fizetési meghagyásos eljárásban alkalmazandó formanyomtatványok naprakészen tartása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a 861/2007/EK rendelet I – IV. mellékletének módosítására, valamint az 1896/2006/EK rendelet I – VII. mellékletének módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (25) Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (26) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

- (27) A 861/2007/EK és az 1896/2006/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1896/2006/EK rendelete (2006. december 12.) az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról (HL L 399., 2006.12.30., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 861/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Hatály

(1) E rendeletet – tekintet nélkül az eljáró bíróság jellegére – azokban a 3. cikkben meghatározott, határokon átnyúló polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, amelyeknél a követelés értéke a keresetlevél hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság általi kézhezvételkor nem haladja meg az 5 000 EUR összeget, az összes kamat, kiadás és költség nélkül. E rendelet hatálya nem terjed ki különösen az adó-, vám- és közigazgatási ügyekre, vagy az államnak az államhatalom gyakorlása során hozott aktusai vagy elkövetett mulasztásai miatti felelősségére (*«acta jure imperii»*).

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkkel kapcsolatos ügyekre:

- a) természetes személyek személyi állapota, jog- és cselekvőképessége;
- b) házassági vagyoni jog, illetve olyan kapcsolatból eredő vagyoni jog, amelyet az adott kapcsolatra alkalmazandó jog szerint a házasságával hasonló joghatásúnak tekintenek;
- c) a családi vagy rokoni kapcsolatból, házasságból vagy házassági rokonságból származó tartási kötelezettségek;
- d) végrendelet és öröklés, ideértve a haláleset következtében felmerülő tartási kötelezettségeket;
- e) csődeljárás, fizetéseképtelen társaságok vagy más jogi személyek felszámolására vonatkozó eljárások, csődegyezség, kényszeregyezség és hasonló eljárások;
- f) szociális biztonság;
- g) választott bíraskodás;
- h) munkajog;
- i) ingatlan bérlete, a pénzübeli követelésekre irányuló keresetek kivételével; illetve
- j) a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a személyiségi jogok megsértése, beleértve a rágalmozást is.”

2. A 3. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az állandó lakóhelyet vagy székhelyet az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 62. és 63. cikkével összhangban kell meghatározni.

(3) Annak meghatározásához, hogy határokon átnyúló ügyről van-e szó, a keresetlevélnek a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz történő benyújtásának időpontja irányadó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) A (4) bekezdés második albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A bíróság tájékoztatja a felperest az elutasításról, valamint arról, hogy az elutasítással szemben van-e lehetőség fellebbezésre.”

b) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy az egységesített »A« keresetlevél valamennyi olyan bíróságon hozzáférhető legyen, amely előtt a kis értékű követelések európai eljárása megindítható, valamint hogy az a megfelelő tagállami honlapokon is elérhető legyen.”

4. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kis értékű követelések európai eljárása írásbeli eljárás.

(1a) A bíróság csak abban az esetben tart tárgyalást, ha úgy ítéli meg, hogy az írásbeli bizonyítékok alapján nem lehet ítéletet hozni, vagy ha valamelyik fél ezt kéri. A bíróság az erre vonatkozó kérelmet elutasíthatja, ha úgy ítéli meg, hogy tekintettel az ügy körülményeire, az eljárás tisztességes lefolytatásához nincs szükség tárgyalásra. Az elutasítást írásban meg kell indokolni. Az elutasítás csak az ítélet elleni jogorvoslat keretében támadható meg.”

5. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Tárgyalás

(1) Amennyiben az 5. cikk (1a) bekezdésével összhangban tárgyalást szükséges tartani, azt a bíróság rendelkezésre álló megfelelő távközlési technológia – például videokonferencia vagy telekonferencia – igénybevételével kell lefolytatni, kivéve, ha az ügy sajátos körülményeiből adódóan az ilyen technológia alkalmazása nem biztosítja az eljárás tisztességes lefolytatását.

Amennyiben a meghallgatandó személy állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye az eljáró bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, akkor e személynek a tárgyaláson való részvételét videokonferencia, telekonferencia vagy egyéb alkalmas távközlési technológia segítségével, az 1206/2001/EK tanácsi rendeletben (*) meghatározott eljárások igénybevételével kell biztosítani.

(2) Arra hivatkozva, hogy a személyes megjelenéssel járó nehézségek – és különösen az ezzel kapcsolatban nála felmerülő esetleges költségek – nincsenek arányban a követeléssel, a tárgyaláson való személyes megjelenésre idézett fél kérelmezheti távközlési technológia igénybevételét, feltéve, hogy az adott technológia a bíróság rendelkezésére áll.

(3) Ha a bíróság valamely felet oly módon idézi, hogy távközlési technológia igénybevételével vegyen részt a tárgyaláson, az érintett fél kérelmezheti a személyes megjelenést. A 27. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kidolgozott, egységesített »A« keresetlevél és »C« válasz-formanyomtatványon a feleket tájékoztatni kell arról, hogy a tárgyaláson való – kérelmük alapján történő – személyes megjelenésük okán felmerülő költségek megtérítésére a 16. cikkben meghatározott feltételekkel van lehetőség.

(4) A bíróság által a (2) és (3) bekezdés szerinti kérelmek tárgyában hozott döntés csak az ítélet elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

(*) A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködésről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.).

6. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Bizonyításfelvétel

(1) A bíróság a bizonyíték elfogadhatóságára vonatkozó szabályok alapján meghatározza a bizonyításfelvétel eszközeit, és az ítélethozatalhoz szükséges bizonyításfelvétel terjedelmét. A bizonyításfelvétel legegyszerűbb és legkevésbé terhelő módját kell alkalmaznia.

(2) A bíróság megengedheti a tanúk, szakértők vagy felek írásbeli vallomástétele útján zajló bizonyításfelvételt.

(3) Amennyiben a bizonyításfelvétel keretében meghallgatásra kerül sor, a meghallgatást a 8. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően kell lefolytatni.

(4) A bíróság kizárólag abban az esetben alkalmazhat szakértői bizonyítást vagy szóbeli vallomástételt, ha más bizonyíték alapján nem hozható ítélet.”

7. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A feleknek nyújtott segítség

(1) A tagállamok biztosítják annak lehetőségét, hogy a felek egyrészt gyakorlati segítséget kapjanak a nyomtatványok kitöltéséhez, másrészt pedig általános tájékoztatást kapjanak a kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazási köréről, valamint arra vonatkozóan, hogy az adott tagállamban mely bíróságok rendelkeznek hatáskörrel, hogy a kis értékű követelések európai eljárásának keretében ítéletet hozzanak. E segítségnyújtásnak ingyenesnek kell lennie. Ez a bekezdés semmi esetre sem írja elő a tagállamok számára költségmentesség vagy konkrét ügy jogi értékelése formájában jogi segítségnyújtás biztosítását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerinti segítségnyújtásban illetékes hatóságokra vagy szervezetekre vonatkozó információk valamennyi olyan bíróságon hozzáférhetők legyenek, amely előtt a kis értékű követelések európai eljárása megindítható, valamint hogy a megfelelő tagállami honlapokon is elérhetők legyenek.”

8. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Az iratok kézbesítése és egyéb írásbeli kommunikáció

(1) Az 5. cikk (2) és (6) bekezdésében említett iratokat, valamint a 7. cikk szerint hozott ítéletet az alábbi módon kell kézbesíteni:

a) postai úton, vagy

b) elektronikus úton:

i. amennyiben ehhez a technikai eszközök rendelkezésre állnak, és ez a kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam eljárási szabályai alapján és, amennyiben a kézbesítés olyan fél részére történik, aki egy másik tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel, székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, az említett másik tagállam eljárási szabályai alapján megengedett; valamint

ii. amennyiben a kézbesítés olyan fél részére történik, aki/amely előzőleg kifejezetten elfogadta, hogy részére az iratokat elektronikus úton kézbesíthetik, vagy olyan fél részére történik, aki/amely – az állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam eljárási szabályai szerint – köteles elfogadni az említett meghatározott kézbesítési módot.

A kézbesítést a kézhezvétel időpontját is tartalmazó átvételi elismervénnyel kell igazolni.

(2) A bíróság és a felek, illetve az eljárásban részt vevő egyéb személyek közötti, az (1) bekezdésben nem említett valamennyi írásbeli kommunikációt elektronikus úton kell folytatni, átvételi elismervénnyel igazolva a kézbesítést, amennyiben ehhez a technikai eszközök rendelkezésre állnak, és ez a kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam eljárási szabályai alapján megengedett, feltéve, hogy az adott fél vagy személy előzetesen elfogadta ezt a kommunikációs eszközt vagy – az említett fél vagy személy állandó lakóhelye, székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam eljárási szabályai szerint – köteles elfogadni e kommunikációs eszközt.

(3) Az elektronikus út igénybevételének az (1) és (2) bekezdésben előírt előzetes elfogadására vonatkozóan a tagállamok eljárási szabályai alapján rendelkezésre álló egyéb eszközökön túlmenően az egységesített »A« keresetlevélen és »C« válasz-formanyomtatványon is lehetőséget kell biztosítani az elfogadás kifejezésére.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően nem lehetséges a kézbesítés, az 1896/2006/EK rendelet 13. vagy 14. cikke szerinti módok egyike is alkalmazható e célból.

Amennyiben a (2) bekezdésnek megfelelően nem lehetséges a kommunikáció, vagy az az ügy sajátos körülményeiből adódóan nem megfelelő, a kis értékű követelések európai eljárása lefolytatásának helye szerinti tagállam joga alapján megengedett bármely egyéb kommunikációs mód is alkalmazható.”

9. A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Az eljárási illetékek és azok megfizetésének módjai

(1) A kis értékű követelések európai eljárásáért a tagállamokban kirótt eljárási illetékek nem lehetnek aránytalanok, és nem lehetnek magasabbak, mint az adott tagállamban a nemzeti szintű egyszerűsített bírósági eljárásért kirótt eljárási illetékek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felek olyan távfizetési eszközök igénybevételével fizethessék meg az eljárási illetékeket, amelyek a felek számára lehetővé teszik, hogy a bíróság helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból is kezdeményezhessék a fizetést, és ehhez a következő fizetési módok közül legalább egyet fel kell ajánlaniuk:

a) banki átutalás;

b) hitelkártyás vagy betéti kártyás fizetés; vagy

c) a felperes bankszámlájának közvetlen megterhelése.”

10. A 17. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 15a. és a 16. cikket a jogorvoslatokra is alkalmazni kell.”

11. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Az ítélet felülvizsgálata különleges esetekben

(1) Az az alperes, aki nem jelent meg a bíróság előtt, kérelmezheti a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet felülvizsgálatát az ítéletet meghozó tagállam hatáskörrel rendelkező bírósága előtt, amennyiben:

a) a keresetlevelet nem kézbesítették az alperes részére, vagy tárgyalás esetén az alperest nem idézték a tárgyalásra megfelelő időben és megfelelő módon ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson; vagy

b) az alperest *vis maior* vagy önhibáján kívüli rendkívüli körülmények akadályozták abban, hogy vitassa a követelést, kivéve, ha nem élt jogorvoslattal az ítélet ellen akkor, amikor ezt módjában állt megtenni.

(2) A felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó határidő 30 nap, amely azon a napon kezdődik, amikor az alperes ténylegesen megismerte az ítélet tartalmát, és abban a helyzetben volt, hogy cselekedjen, legkésőbb azonban azon első végrehajtási intézkedés napján, amely az alperesnek a javai fölötti rendelkezési jogát részben vagy egészben elvonja. A határidő nem hosszabbítható meg.

(3) Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy a felülvizsgálatnak az (1) bekezdésben említett okai közül egyik sem áll fenn – elutasítja az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálati kérelmet, az ítélet hatályban marad.

Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az (1) bekezdésben említett okok bármelyike alapján indokolt, a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítélet semmis. A felperes azonban nem veszíti el az elévülési vagy a jogvesztési időszak bármely megszakításából eredő előnyöket, amennyiben a nemzeti jog szerint ilyen megszakítás alkalmazható.”

12. A 20. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bíróság bármelyik fél kérésére térítésmentesen kiállítja a kis értékű követelések európai eljárásában hozott ítéletre vonatkozó tanúsítványt a IV. mellékletben meghatározott »D« formanyomtatvány kitöltésével. A bíróság az európai igazságügyi portálon elérhető többnyelvű dinamikus formanyomtatvány segítségével az adott félnek kérésre az uniós intézmények bármely más hivatalos nyelvén biztosítja a tanúsítványt. E rendelet semmi esetre sem kötelezi a bíróságot arra, hogy biztosítsa a tanúsítvány szabadon kitölthető szövegmezőiben szereplő szöveg átiratát és/vagy fordítását.”

13. A 21. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 20. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítvány és szükség esetén annak fordítása a végrehajtás szerinti tagállam hivatalos nyelvére, vagy – amennyiben az adott tagállamban több hivatalos nyelv is van – a kért végrehajtás helyén az adott tagállam jogának megfelelően bírósági eljárásokban alkalmazott hivatalos nyelvre vagy hivatalos nyelvek valamelyikére, vagy valamely egyéb nyelvre, amelyről a végrehajtás szerinti tagállam jelezte, hogy elfogadja.”

14. A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„21a. cikk

A tanúsítvány nyelve

(1) Valamennyi tagállam megjelölheti az Unió intézményeinek azon, saját hivatalos nyelvétől vagy nyelveitől eltérő hivatalos nyelvét vagy nyelveit, amelyeket a 20. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítvány nyelveként elfogad.

(2) Az ítélet tartalmára vonatkozóan a 20. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítványban szereplő információkat az egyik tagállamban erre feljogosított személynek kell lefordítania.”

15. A szöveg a következő új cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Perbeli egyezség

A kis értékű követelések európai eljárása során valamely bíróság által jóváhagyott vagy valamely bíróság előtt kötött olyan perbeli egyezséget, amely az eljárás lefolytatásának helye szerinti tagállamban végrehajtható, a kis értékű követelések európai eljárása során hozott ítélettel megegyező feltételek mellett kell elismerni és végrehajtani egy másik tagállamban.

A III. fejezet rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a perbeli egyezségekre.”

16. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

A tagállamok által szolgáltatandó információk

(1) A tagállamok 2017. január 13-ig tájékoztatják a Bizottságot az alábbiakról:

- a) a kis értékű követelések európai eljárásában az ítélethozatalra hatáskörrel rendelkező bíróságok;
- b) a kis értékű követelések európai eljárásának céljára elfogadott és a bíróságok rendelkezésére álló kommunikációs eszközök, a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban;
- c) a 11. cikk szerinti gyakorlati segítségnyújtásra illetékes hatóságok vagy szervezetek;
- d) az elektronikus kézbesítéshez és kommunikációhoz rendelkezésre álló, illetve az eljárási szabályaik alapján a 13. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban megengedettnek minősülő eszközök, valamint az elektronikus út használatának a 13. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt előzetes elfogadásának kifejezésére szolgáló, a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök, amennyiben léteznek ilyenek;
- e) azon személyek vagy a szakmák azon típusai, amennyiben léteznek ilyenek, akik vagy amelyek tekintetében jogszabály kötelez az elektronikus úton történő kézbesítésnek vagy az elektronikus kommunikáció egyéb formáinak az elfogadására a 13. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban;
- f) a kis értékű követelések európai eljárására vonatkozó eljárási illetékek, és azok számítási módja, valamint a 15a. cikkel összhangban az eljárási illetékek megfizetésére elfogadott fizetési módok;
- g) a 17. cikkel összhangban az arra vonatkozó információ, hogy eljárási joguk lehetővé teszi-e a jogorvoslatot, és azt milyen határidőn belül kell, és mely bírósághoz lehet benyújtani;
- h) a 18. cikk szerinti felülvizsgálat iránti kérelemre vonatkozó eljárások és a felülvizsgálatra hatáskörrel rendelkező bíróságok;
- i) a 21a. cikk (1) bekezdésének értelmében elfogadott nyelvek; és
- j) a végrehajtásra illetékes hatóságok és a 23. cikk alkalmazására illetékes hatóságok.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az említett adatokat érintő bármely változásról.

(2) A Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban közölt információkat megfelelő módon – például az európai igazságügyi portálon keresztül – nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.”

17. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I – IV. melléklet módosítására vonatkozóan.”

18. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 26. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, 2016. január 13-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 26. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 26. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

19. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2022. július 15-ig jelentést nyújt be e rendelet végrehajtásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, amelyben értékeli a következőket:

- a) helyénvaló lenne-e a 2. cikk (1) bekezdésében említett felső értékhatárt tovább emelni annak érdekében, hogy teljesüljön e rendelet azon célkitűzése, hogy határokon átnyúló esetekben meg kell könnyíteni a polgárok és a kis- és középvállalkozások számára az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést; továbbá
- b) helyénvaló lenne-e kiterjeszteni a kis értékű követelések európai eljárásának hatályát különösen a bérkövetelésekre annak érdekében, hogy határokon átnyúló, a munkáltatóval szemben fennálló munkaügyi vitákban a munkavállalók könnyebben hozzáférjenek az igazságszolgáltatáshoz, mely értékelés elkészítéséhez megvizsgálja az említett kiterjesztés valamennyi lehetséges hatását.

E jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérik.

Ebből a célból és 2021. július 15-ig a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a kis értékű követelések európai eljárásának keretében benyújtott keresetek számáról, valamint a kis értékű követelések európai eljárása során hozott ítéletek végrehajtása iránti kérelmek számáról.

(2) A Bizottság 2019. július 15-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a kis értékű követelések európai eljárásával kapcsolatos információknak a tagállamokban történő terjesztéséről, amelyben ajánlásokat is megfogalmazhat az említett eljárás ismertebb tételére vonatkozóan.”

2. cikk

Az 1896/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Arra az esetre, ha a kötelezett az európai fizetési meghagyással szemben ellentmondással élne, a jogosult a kérelemhez csatolt függelékben jelezheti a bíróság számára, hogy az azt követő polgári peres eljárásban a követelését illetően a 17. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett eljárások közül adott esetben melyiket alkalmazzák.

A jogosult az első albekezdésben említett függelékben azt is jelezheti a bíróság számára, hogy a kötelezett általi ellentmondás esetén nem kívánja az áttérést a 17. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti polgári peres eljárásra. Ez nem akadályozza a jogosultat abban, hogy erről a bíróságot a későbbiekben, de mindenképpen legkésőbb a fizetési meghagyás kibocsátása előtt tájékoztassa.”

2. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Az ellentmondás benyújtásának joghatása

(1) Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg. Az eljárást a következőkre vonatkozó szabályok szerint kell folytatni:

a) a kis értékű követeléseknek a 861/2007/EK rendeletben megállapított európai eljárása, amennyiben az alkalmazható; vagy

b) a megfelelő tagállami polgári peres eljárás.

(2) Abban az esetben, ha a jogosult nem jelölte meg, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett eljárások közül melyiket alkalmazzák a követelésére az ellentmondás alapján induló eljárásban, vagy ha a jogosult a 861/2007/EK rendeletben megállapított kis értékű követelések európai eljárásának alkalmazását olyan követelést illetően kérte, amely nem tartozik az említett rendelet hatálya alá, az eljárás a megfelelő tagállami polgári peres eljárássá alakul át, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy az eljárás ne alakuljon át polgári peres eljárássá.

(3) Amennyiben a jogosult az európai fizetési meghagyásos eljárással érvényesítette a követelését, a nemzeti jog egyetlen rendelkezése sem sértheti jogi helyzetét az azt követő polgári peres eljárásban.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében vett polgári peres eljárássá való átalakulásra a származási tagállam jogát kell alkalmazni.

(5) A jogosultat tájékoztatni kell arról, hogy a kötelezett élt-e ellentmondással, valamint arról, hogy az eljárás átalakul-e az (1) bekezdés szerint polgári peres eljárássá.”

3. A 25. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben valamely tagállamban a 17. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti polgári peres eljárás eljárási illetéke megegyezik az európai fizetési meghagyásos eljárás eljárási illetékével, vagy meghaladja azt, az európai fizetési meghagyásos eljárás és a 17. cikk (1) bekezdése szerinti, ellentmondás alapján induló polgári peres eljárás teljes eljárási illetéke nem haladhatja meg az említett tagállamban indított olyan eljárás illetékét, amelyet nem előzött meg európai fizetési meghagyásos eljárás.

A 17. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti, ellentmondás alapján induló polgári peres eljárásért a tagállamokban további eljárási illeték nem róható ki, amennyiben az adott tagállamban az ilyen eljárások eljárási illetéke alacsonyabb, mint az európai fizetési meghagyásos eljárás eljárási illetéke.”

4. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az I – VII. melléklet módosítására vonatkozóan.”

5. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 30. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, 2016. január 13-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 30. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 30. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2017. július 14-től alkalmazandó, az 1. cikknek a 861/2007/EK rendelet 25. cikkét módosító 16. pontja kivételével, amelyet 2017. január 14-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknak megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2015. december 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

N. SCHMIT